

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ-ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

Αθήνα, 28/05/2012

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Γιώργος Σουρής 1902

«Ποιος είδε κράτος λιγοστό σ' όλη τη γη μοναδικό,
εκατό να εξοδεύει και πενήντα να μαζεύει;!!

Να τρέφει όλους τους αργούς, να' χει επτά πρωθυπουργούς,
ταμείο δίχως χρήματα και δόξης τόσα μνήματα;!!

Να' χει **κλητήρες** για φρουρά και να σε κλέβουν φανερά,
κι ενώ αυτοί σε κλέβουνε τον ...κλέφτη να γυρεύουνε;!!

Όλα σ' αυτή τη γη μασκαρευτήκαν, ονειράτα, ελπίδες και σκοποί,
οι μούρες μας μουτσούνες εγινήκαν, δεν ξέρομε τι λέγεται ντροπή!!

Σπαθί αντίληψη, μυαλό ξεφτέρι, κάτι **μισόμαθε κιολα τα ξέρει**
Κι από προσπάππου κι από παππού, συγχρόνως μπούφος και αλεπού!!

Θέλει ακόμα -κι αυτό είναι ωραίο- να παριστάνει τον Ευρωπαίο,
στα δυο φορώντας τα πόδια που' χει, στο' να λουστρίνι στ' άλλο τσαρούχι!!

Σουλούπι, μπόϊ, μικρομεσαίο, ύφος του γόη, ψευτομοιραίο.
Λίγο κατσούφης, λίγο γκρινιάρης, λίγο μαγκούφης, λίγο μουντάρης.

Και φωμοτύρι και για καφέ το **«δε βαριέσαι» κι «ωχ αδερφέ»!!**
Ωσάν πολίτης, **σκυφτός, ραγιάς**, σαν πιάσει πόστο: **δερβέναγός!!**

Δυστυχία σου Ελλάδα, με τα τεκνά που γεννάς!
'Ω Ελλάδα, ηρώων χώρα, τι **γαϊδάρους** βγάζεις τώρα;!!»

Πέρασαν χρόνοι εκατό και μεις δεν βάλαμε μυαλό!!!!!!!!!!!!!!

Τώρα που γκρεμίζεται συθέμελα το σάπιο οικοδόμημα του ασύδοτου παγκόσμιου παρακράτους κάποιιοι πρέπει να διαλέξουν με ποιους θα πορευτούν. Ο ανεκδιήγητος ελληνικός λαός, ο πάντα ευκολόπιστος και πάντα προδομένος, αυτός που αφέθηκε στην θαλπωρή των αυτοδύναμων λησταρχικών μέχρι τώρα κυβερνήσεων ευτυχώς έστω και τώρα έδωσε τέλος σ'αυτή την ολέθρια σχέση. Άραγε πόσο διαφορετικά θα ήταν αν αυτά τα αποτελέσματα των τελευταίων εκλογών έρχονταν πριν είκοσι και πλέον χρόνια;

Οι κυρίαρχα υπεύθυνοι ψάχνονται και αναρωτιούνται πως είναι δυνατόν να διαμαρτύρονται οι λαοί απ'άκρη, σ'άκρη. Τι έγινε ξαφνικά πως χάθηκε η ηρεμία. Οι περισσότεροι όμως δεν ιδρώνουν γιατί έχουν φροντίσει να μείνουν αλώβητοι από την καταιγίδα μεταφέροντας τον πλούτο τους και συνάμα τον ιδρώτα των λαών σε ασφαλή ευαγή τραπεζικά ιδρύματα που γι' αυτό το σκοπό είχαν δημιουργήσει. Θα επανέλθουν γρήγορα μόλις κατακάτσει η αντάρα και ο κουρνιαχτός. Ίσως δεν είναι η ώρα της απόδοσης ευθυνών, αλλά αν δεν τις αναζητήσεις δεν μπορείς φρόνιμα να σταθείς απέναντί τους. Απέτυχαν παταγωδώς οι νεοφιλελεύθερες επιλογές όσων μέχρι τώρα κυβέρνησαν, αποδείχθηκαν κατώτεροι των περιστάσεων, ήταν ανίκανοι να διαχειριστούν την οργάνωση του κράτους στα νέα δεδομένα που επέβαλε η σύγχρονη ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Μεγαλούργησαν μόνο ως απατεώνες, πρωταγωνιστώντας σε σκάνδαλα και διαφθορά. Έχοντας την απόλυτη εξουσία λειτουργούσαν ανεξέλεγκτα αδιαφορώντας για την οργάνωση του κράτους με θεσμούς, μηχανισμούς και προγράμματα γιατί έτσι βολεύονταν καλύτερα στο φαγοπότι. Η προστασία των ημετέρων είχε ανταποδοτικά οφέλη και για την εξουσία και για τους κατά κανόνα ανάξιους βολεμένους.

Η εγκατάλειψη της αγροτικής παραγωγής, η αποβιομηχάνιση της χώρας, ο παράδεισος της φοροεισφοροδιαφυγής με την σκόπιμη ανυπαρξία μηχανισμών ελέγχου, η ατιμωρησία, η προστασία συντεχνιών και ομάδων, η μεθοδευμένη πολυνομία, η ανύπαρκτη στρατηγική για βασικά αγαθά όπως Υγεία, Παιδεία, Δικαιοσύνη, δεν είναι αρκετά για την καταστροφή; Μόνο τυφλοί δεν έβλεπαν το σάπιο οικοδόμημα που σαν χάρτινος πύργος κατέρρευσε στην καταιγίδα που κατέφτασε. Μην αναρωτιέστε φίλοι πως φτάσαμε ως εδώ, πως δεν αντιλήφθηκε κανείς την θύελα που σαρώνει λαούς και κοινωνίες και που ειδικά εμάς, σύριζα πήρε και μας σήκωσε. Σαν πολίτες δεν είμαστε άμοιροι ευθυνών. Τους ανεχθήκαμε, τους χειροκροτούσαμε σε πάρκα και πλατείες με βεγγαλικά και πλαστικές σημαιούλες που μόνο χρώμα άλλαζαν κάθε τέσσερα ή λιγότερα χρόνια.

Αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι,

Επειδή συνήθως φταίνει όλοι οι άλλοι εκτός από μας και πρέπει αυτοί οι άλλοι να πληρώσουν πρώτοι, τεράστιο είναι το ζήτημα και πρέπει να σταθούμε ιδιαίτερα, ποιος ήταν και δυστυχώς συνεχίζει να είναι ο ρόλος των συνδικάτων - συντεχνιών σ' αυτή την πορεία. Σκόπιμα οι κυβερνώντες εξασφάλιζαν ασυλία και ανεξέλεγκτο φαγοπότι μοιράζοντας ιδιαίτερα προνόμια σε κλάδους και συντεχνίες. Αναρίθμητα προνόμια και επιδόματα ερήμην του υπόλοιπου λαού κατά κλάδους και υπηρεσίες που τώρα δειλά-δειλά βγαίνουν στο φως της δημοσιότητας.

Αγόγγυστα η κάθε μορφής συντεχνιακή διεκδίκηση βαφτιζόταν ως συνδικαλιστική - λαϊκή απαίτηση. Ελάχιστοι έως ανύπαρκτοι οι κλάδοι που δεν πήραν μέρος σ' αυτή τη πρακτική. Όλοι υπερασπίζονται την δήθεν ιδιαιτερότητα του κλάδου τους και την αναντικατάστατη εκεί παρουσία τους, που ένας θεός ξέρει πως πραγματοποιήθηκε,

..... «σαν πιάσει πόστο: **δερβέναγας!!**».

Κανείς υπάλληλος δεν τολμούσε από μέσα να καταγγείλει σκάνδαλα και αθλιότητες ή να αρθρώσει διαφορετικό λόγο, στον χώρο που υπηρετούσε. Ήταν ο γραφικός ιδεαλιστής, ο απαράδεκτα αντισυναδελφικός.

«.....Και ψωμοτύρι και για καφέ το **«δε θარიέσαι» κι «ωχ αδερφέ»!!.....**»

Μην κάνετε ακόμα και τώρα τον ανήξερο..... Δεν σας θυμίζει τίποτα στο χώρο μας ;

Αγαπητοί φίλοι, μέσα από κάθε ιδιαίτερη μεταχείριση είτε βαθμολογική είτε μισθολογική μεγαλούργησαν διαστρεβλώσεις και προνόμια. Πότε επιτέλους θα το καταλάβουμε. Φτάσαμε στο γκρεμό. Τσακίζομαστε, κατακυλάμε..... Ο Σύλλογός μας όπως και η παράταξη της ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ εμμένουν στην σταθερή και αταλάντευτη θέση περί ενός ενιαίου βαθμολογίου και ενιαίου μισθολογίου σε όλη τη Δημόσια Διοίκηση, χωρίς αυτό να σημαίνει την αποδοχή του συγκεκριμένου μορφώματος που έχει εφαρμοστεί. Καταγγείλαμε δε και συνεχίζουμε να καταγγέλλουμε στον ελληνικό λαό τον πρόσφατο νόμο αλλά και την καταστρατήγηση στην εφαρμογή του, από τους Υπουργούς του μέχρι χθες πανίσχυρου κυβερνώντος κόμματος με στόχο την συνέχιση προηγούμενων αθλιότητων, που χρόνια τώρα μας βασανίζουν και αποτελούν κρυφό καημό και στόχο για νεώτερους κατηγοριάρχες. Παράλληλα, η απεμπόληση από όλους, παρά την αντίθετη άποψή μας, της δυνατότητας εφαρμογής και στο χώρο μας συστημάτων αξιολόγησης που ισχύουν σε όλο τον Δημόσιο τομέα με απόρριψη της ιδέας της ανεξάρτητης Γραμματείας Δικαστηρίων, οι φρούδες ελπίδες για βοήθεια του κλάδου που ανάλαβε η ΟΔΥΕ να πάρει στους ώμους της μιας και ο ίδιος δεν μπορεί, ένα πράγμα καταδεικνύουν:

«..... Ωσάν πολίτης, **σκυφτός, ραγιάς....!**»

Έτσι λοιπόν οι λεονταρισμοί και οι κοκορομαχίες περί θέσπισης ειδικού μισθολογίου δικαστικών υπαλλήλων δεν απέχουν πολύ από τα προηγούμενα που περί συντεχνιών αναφέραμε. Οι δικαστικές διεκδικήσεις και προσφυγές μόνο αποπροσανατολισμό και θεατρινισμούς καταδεικνύουν αποσκοπώντας και στην δικαιολόγηση της συνδικαλιστικής - συντεχνιακής πραγματικότητας ορισμένων ενόψει και του συνεδρίου της ΟΔΥΕ. Τα δίκαια αιτήματα πρέπει να τα κρίνει ο λαός, δημόσια στη βουλή, στο πεζοδρόμιο. Οι άλλοι χώροι απέτυχαν παταγωδώς δικαιώνοντας συντεχνιακές κατά κλάδους διεκδικήσεις. Είμαστε αντίθετοι σ' αυτό το συγκεκριμένο μισθολόγιο που έχει εφαρμοστεί. Παλεύουμε όλοι μαζί με τον ελληνικό λαό να πάρουν δρόμο όσοι ευθύνονται για το κατάντημά μας.

Ήρθε η ώρα να σταθούμε υπεύθυνα απέναντι στα προβλήματα.

Όχι στις παλαιοκομματικές, πρόσκαιρες επιδιώξεις. Κοιτάμε μπροστά ενωμένοι με όλο το λαό μια γροθιά, τα αργύρια - ψίχουλα και οι παροχολογίες δεν μας αφορούν.

Οι υποσχέσεις των μόνιμων μέχρι τώρα εραστών της εξουσίας δεν μας αγγίζουν.

.....«κι ενώ αυτοί σε κλέβουνε τονκλέφτη να γυρεύουνε;!!»

« ...Δεν περιμένουμε τίποτα κι από κανέναν....».Ν. Καζαντζάκης

«...αν δεν κώ εγώ αν δεν καείς εσύ, πως θα γενούν τα σκοτάδια λάμψη» Ν.Χικμέτ.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ